

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. december 16.

XVI. évfolyam 40. szám

Advent 3. vasárnap
„Ujjongj és zengjél háladalt”

Egyházközségünk hirdetése:

**December 16. Advent 3.
vasárnap:**

08:00 – +Szülők, élő Ferenc

10:00 – +István

13:00 – krumpli ebéd

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagja

**A hajnali Szentmisék nem fél 7-
kor, hanem 6:00-kor kezdődnek!**
A szentmisék után szeretettel
várunk mindenkit teázni a
cserkészházba!

December 17. Advent 3. hétfő:
06:00 – +Mária és Lipót

December 18. Advent 3. kedd:
6:00 – +Teréz

December 19. Advent 3. szerda:
6:00 – Élő Családtagok

**December 20. Advent 3.
csütörtök:**
06:00 – +Miklós
18:30 - 19:30 – Szentségimádás a
domonkos nővéreknél

December 21. Advent 3. péntek:
17:00 – 18:00 Gyóntatás
06:00 – +Erzsébet és élő unokák

**December 22. Advent 3.
szombat:**
18:00 – +Jenő

**December 23. Advent 4.
vasárnap:**
08:00 – Élő Zsolt és családtagok
10:00 – +Júlia, Ferenc, Imre
Szent Cecília Katolikus
Kamarakórus énekel

18:00 – Szabó család élő és
+tagjai

A szentmise olvasmányai:

Szof 3,14-18a

Fil 4,4-7

Lk 3,10-18

Karácsonyfa állítás
22-n szombaton reggel 8
órától állítjuk be a fenyőfákat a
templomba. Kérjük, hogy aki
teheti, jöjjön segíteni.
Köszönjük.

Karácsonyi beteglátogatás az OORI-ban

A hagyományokhoz híven,
december 23-án a Karitászcsoport munkatársai proházás fiatalokkal együtt meglátogatjuk a Rehabilitációs Intézetben azokat a betegeket, akik a kórházban töltik a Karácsonyt. Ezúttal is felolvassuk a karácsonyi evangéliumot, zenélünk, énekelünk nekik, velük, értük.

A lelki táplálékon túl házi készítésű karácsonyi finomságokkal és gyümölcscsel is szeretnénk ünnepivé tenni számukra a Karácsonyt. Ehhez az Önök nagylelkű segítségét kérjük.

Aki teheti, készítsen néhány napig eltartható süteményt. A betegek kb.30%-a cukorbeteg, ezért köszönettel vesszük, ha diabetikus süteményeket is hoznak.

Szívesen fogadunk gyümölcstöt (narancs, mandarin).

Az elmúlt évben nagyon kevés sütemény gyűlt össze,

cukrászdában vásároltuk meg a hiányzó mennyiséget. Az ajándékozásnak lényeges eleme, hogy magunk készítjük, irántuk és Krisztus iránti szeretetből fakadóan, ami mindig meghatja a betegeket.

A házi készítésű édességeket december 22-én 9-9,30-ig várjuk a Szent László Házba, ahol kb.100 csomagot készítünk.

Fáradásukat előre is köszönjük:

Karitászcsoport

Biblia óra

December 17. hétfő 18 óra

Decemberben az utolsó biblia óra 17-én(hétfőn) lesz. Január 7-én (hétfőn) este 6 órakor a plébánia udvarán lévő hittan teremben folytatjuk Szent Lukács evangéliumának magyarázatát.

A Bede Anna Élő Hit Alapítvány a fiatalok támogatására Közleménye

Kedves Támogatók!

A Bede Anna Élő Hit alapítvány minden évben karácsonykor támogatja a Proházka Ottokár Gimnáziumban tanuló rászoruló gyermekeket karácsonyi ajándék formájában. Így őrzi Anna sokgyermekes családja kislányuk emlékét, aki ebbe a gimnáziumba járt volna, ha 1994-ben, 11 éves korában nem lett volna gázolás áldozata.

Köszönjük a nagylelkű adományozóknak, hogy A Bede Anna Élő Hit alapítvány az elmúlt

karácsonyon több, mint félmillióval, pontosan 504 000 forinttal tudta gazdagabbá tenni a pályázó diákok karácsonyát. Ez elsősorban azoknak köszönhető, akik nagylelkű adományaikkal, vagy az 1%-ról való rendelkezéssel hozzájárultak a családok öröméhez. Köszönjük mindenkinek nevében!

Az alapítvány a kapott adományokat teljes körűen szétosztja, a működési költséget a kuratórium fedezi.

Ez évben is kérjük azokat, akik szívesen járulnak hozzá rászoruló tanulók karácsonyának szebbé tételéhez, támogassák alapítványunkat.

Az alapítvány számlaszáma: 11742348-20022253 (Budakeszi OTP)

Címe: Budakeszi, Barackvirág u. 35.

Alapítványunk közhasznú, fogadhatjuk a jövedelemadó 1%-át.

Adószámunk: 18674310-1-13

Köszönettel:

az alapítók: dr. Bede Antal és Bakács Bernadett

Egyházi hozzájárulás – 2018
Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2018-ra a templomban található

postai csekkeken, illetve átutalással a csekken szereplő számlaszámra: (CIB Bank 10701180-47037009-51100005)

Ferenc pápa: Az volt az első imánk, amikor születésünkkel felsírtunk!

Folytatjuk a Miatyánkról szóló katekézissorozatot, amelyet múlt héten kezdtünk. Jézus egy rövid, merész, hét kérdésből álló imát ad tanítványai ajkára. A Bibliában nem véletlen a hetes szám, a teljességre utal. Merésznek nevezem ezt az imát, mert ha Krisztus nem javasolta volna, valószínűleg egyikünk sem, sőt a leghíresebb teológusok egyike sem merne így imádkozni Istenhez.

Jézus ugyanis arra biztatja tanítványait, hogy lépjenek csak közel

Istenhez és bizalommal terjesszék eléje kéréseiket: először az Istenre, utána pedig a ránk vonatkozó kéréseket. A Miatyánkban nincsenek bevezető, kertelő szavak. Jézus nem tanít az Úr „kegyeit kiesdő” formulát, sőt arra biztat, hogy az alávetettség és a félelem gátjait félresöpörve imádkozunk hozzá. Nem mondja, hogy „mindenhatóként”,

„magasságosként” kellene szólítanunk őt: „Te, aki oly távol vagy tőlünk, én egy nyomorult vagyok.” Nem! Nem mondja, hogy így kellene szólítanunk, hanem egyszerűen „Apának”, egészen egyszerűen úgy, ahogy a gyerekek fordulnak édesapjukhoz.

A Miatyánk olyan ima, amely az ember konkrét valóságába ereszti gyökereit. Például a kenyeret, a mindennapi kenyeret kéreti velünk: egyszerű, mégis lényegi fontosságú kérés ez, mely azt üzeni, hogy a hit nem egy életidegen „díszítő” elem, mely csak az után kerülne elő, miután már minden más szükségletünk kielégítést nyert, hanem az imádság magával az étellel kezdődik. Az ima emberi létünkben kezdődik – ezt tanítja nekünk Jézus –, és nem azután, hogy megtelt a gyomrunk: mindenhol feltör az ima, ahol éhez, síró, gürcölő, szenvedő ember van, akit a „miért” kérdése marcangol. Első imánk, bizonyos értelemben, az volt, amikor első lélegzetvételünkkel felsírtunk. Az a csecsemősírás egész életünk sorsát meghirdette: állandó éhezésünket, állandó szomjunkat, boldogságkeresésünket.

Az imában Jézus nem akarja kioltani, nem akarja elaltatni az emberit. Nem akarja, hogy elfojtsuk kéréseinket és megtanuljunk mindent elviselni. Ezzel szemben azt akarja, hogy minden szenvedés, minden aggodás az ég felé lendüljön és párbeszéddé alakuljon.

Egyszer azt mondta valaki: az hisz, aki hozzászólt a kiáltáshoz.

Mindnyájunknak olyannak kellene lennünk, mint Bartimeus az evangéliumban (vö. Mk 10,46–52). Idézzük fel az evangéliumnak ezt a részletét Bartimeusról, Timeus fiáról, a vak emberről, aki Jerikó kapujánál koldult. Körülötte sok derék ember volt, akik próbálták csitítani: „Hallgass! Az Úr jön erre! Maradj csendben! Ne zavarod, a Mesternek tömérdek teendője van!

Ne zavarod! Ne kellemetlenkedj a kiabálásoddal! Ne zavarod!” Ő azonban nem hallgatott ezekre a tanácsokra: szent makacssággal követelte, hogy szálnalmas állapota végre találkozzon Jézussal. Ezért még erősebben kiabált. A jól neveltek pedig próbálták visszafogni: „Ne csináld, ő a Mester! Csak égeted magad!” Ő azonban csak kiabált tovább, mert látni akart, mert meg akart gyógyulni: „Jézus, könyörülj rajtam!” (Mk 10,47). Jézus visszaadja látását, és azt mondja neki: „Hited megmentett” (Mk 10,52), mintha azt akarná elmagyarázni neki, hogy a gyógyulását elérő döntő tényező az az ima, az a hittel kiáltott megszólítás volt, amely erősebbnek bizonyult az őt csitítgató sok ember „józan eszénél”. Az imádság nemcsak megelőzi a megmentést, hanem valamiképpen már magában is foglalja, mert megszabadít attól a kétségbeeséstől, mely nem hiszi, hogy lenne kiút a megannyi elviselhetetlen helyzetből.

Nyilvánvalóan a hívőkben igény van arra is, hogy dicsőítsék Istent. Az evangéliumok beszámolnak a Jézus szívéből feltörő ujjongó imádságról, amellyel hálás csodálattal áldja az Atyát (vö. Mt 11,25–27). Nem véletlen, hogy az első keresztényekben igény ébredt arra, hogy a Miatyánk szövegéhez dicsőítő záradékot (doxológiát) fűzzenek: „Mert tied a hatalom és a dicsőség mindörökké” (Didakhé, 8,2).

Egyikünk sem fogadhatja el azt az elméletet, amellyel valaki a múltban előhozakodott, hogy tudniillik a kérőima a hit gyenge formája lenne, míg a legigazibb ima az a tiszta dicséret, mely mindenfajta kérés nélkül száll Istenhez. Nem, ez nem igaz! A kérőima igazi, természetes ima, az Istenbe vetett hit kifejezése, abba az Istenbe, aki Atya, aki jó, aki mindenható. A bennem élő hit kifejezése, aki kicsiny vagyok, bűnös és rászoruló. Ezért az ima, amely kér valamit, rendkívül nemes! Isten Atya, aki mérhetetlen könyörülettel van irántunk, és azt akarja, hogy gyermekei félelem nélkül, közvetlenül beszéljenek hozzá, hívják őt „Atyának”, a nehézségek között pedig nyugodtan mondják csak neki: „Uram, mit tettel velem?”!

Fordította: Tózsér Endre SP